

Rundskriv

Del II — nr. 8/1963.

fra

RIKSADVOKATEN

R. 2628/63.

Oslo, den 14. oktober 1963.

*Herr statsadvokaten i ,***Sendrektig behandling av straffesaker.**

Jeg viser til mitt rundskriv av 23/1 1951, pkt. 6, og en rekke senere skriv hvor jeg innskjerper at straffesakenes behandling må foregå hurtigere enn nå er tilfelle. Se således rundskriv av 9/2 1952, 15/9 1956, 31/10 1958, 31/10 1959, 28/9 1960, 27/1 1961 og 18/4 1963.¹⁾ Det vil fremgå herav at jeg stadig har måttet øve kritikk over at straffesakenes forberedelse går langsomt og at det i mange tilfelle tar så altfor lang tid før saken kommer til hovedforhandling. Jeg har sagt fra at denne tendens må motvirkes. I flere møter så vel med statsadvokatene som med politiets embets- og tjenestemenn har jeg også gitt uttrykk for dette, og har anmodet statsadvokatene om å føre kontroll med også den her nevnte side av etterforskningsvirksomheten, en påminnelse som i og for seg skulle være unødvendig. Et foredrag som spesielt innskjerper nødvendigheten av å få sakene hurtig frem er inntatt i «Nordisk Kriminalteknisk Tidsskrift» som blir tilstillet alle politikamre. Det finnes i årgang 31, 1961 s. 49 flg. I tilslutning til det som her er nevnt kan det også minnes om at andre myndigheter på sitt felt har funnet grunn til å anmode om en hurtigere saksbehandling. Således vises til rundskriv av 19/1 1950 og 3/6 1959.¹⁾ Videre minner jeg om at Høyesterett ved flere anledninger har øvet skarp kritikk over at straffesaker er blitt fremmet for sent således at dette har måttet få innflytelse på straffutmålingen.

Straffelovrådet har også i noen av sine innstillinger øvet en lignende kritikk. Hertil kommer så at jeg personlig gang på gang har påtalt overfor vedkommende politimester at forsømmelighet er vist når det av saker som er kommet meg i hende, fremgår at saksbehandlingen er foregått på en byråkratisk måte og i sammenheng hermed i et tempo som ikke kan forsvares.

Ved mitt kontor har jeg samlet et betydelig antall eksempler på det, men mine bestrebelser har hittil ikke ført til noen påviselig virkning, og jeg er også nylig gjort kjent med sommel ved behandlingen av viktige saker som har vakt offentlig oppsikt.

¹⁾ I Del VI vil det fremgå hvilke rundskriv det dreier seg om, og hvor de eventuelt er inntatt i samlingen.

Jeg blir derfor nødt til å ta det skritt uttrykkelig å pålegge statsadvokatene å foreta inspeksjoner ved politikamrene med gjennomgåelse av politiets journaler. Samtidig må statsadvokatene orientere seg om hvilke metoder politikamrene bruker til å kontrollere sine restanser og til å påse at saker som er sendt ut kommer tilbake i rimelig tid. Disse inspeksjoner må ta til allerede i løpet av høstmånedene, og jeg venter generelle rapporter fra statsadvokatene ved årsskiftet, hvori ønskes redegjort for de disposisjoner som statsadvokatene har funnet grunn til å treffe i sine distrikter i forbindelse med den kontroll de setter i verk.

Skulle det så vise seg at heller ikke det fører til at forholdene blir rettet, blir det nødvendig å overveie bruken av skarpere forholdsregler i de enkelte tilfelle som etter hvert måtte melde seg.

En del eksemplarer av dette rundskriv vedlegges til fordeling blant politimestrene og lensmennene innen herr statsadvokatens distrikt.

Andr. Aulie